

ливий и малкий *главистикъ* (пайвутка): така се вика малката жабица. Нъ кога земе главистикъ тъ да лови чървие и водни насѣкоми захващатъ да растатъ отзадъ ноги. Най-напрѣдъ ти се двѣ кукички: нъ, отъ день на день, зиматъ да наголѣмѣватъ и на тѣхъ израстноватъ прѣстие, скачени съ плавателна ципица. Съ тиа ножици жабата зима да плува вече много по-добрѣ и твърдѣ рѣдко испада въ устата на лакомата штука. Колкото повече растатъ задни ти нозѣ на жабата, толкова повече и жабри ти се вдаватъ въ тѣло то ѝ.

Кога жабата се научи да се управлява съ задни ти си нозѣ и да се движи съ тѣхъ бързо на напрѣдъ, тогава зиматъ да ѝ израстноватъ и прѣдни ти нозѣ; а съ тѣхъ вече жабата твърдѣ лесно и свободно се движи на всякоя страна. И така, тиа тогава става и по-голѣма, и по-силна, и по-умна; главата, грѣдити и коремъ тъ ѝ зиматъ да се познаватъ добрѣ. Нъ колкото по-голѣми и по-силни ставатъ ноги ти ѝ, толкова по-малка и по-слаба става опашката ѝ; а когато вече ѝ порастнатъ добрѣ ноги ти, тогава опашката ѝ се съвѣсмъ изгубова. До онова врѣме жабата може да живѣе само въ блато и да си лови чървейчета подъ водата; нъ отпослѣ повечето отъ тиа чървейчета се обръщатъ вече на комарчета и мушици, които хвъркатъ надъ блатото или кацатъ по трѣвата; на жабата зима да става мѣчно у водата, та захваща да погледнова, какъ да излѣзе на брѣгъ тъ. Доклѣ жабата имаше жабри, не можаше да сѣди много врѣме вънъ отъ водата: тиа можаше да умрѣ на сухо, каквото умира и всякоя риба; нъ въ това врѣме, когато ножици ти ѝ ставатъ по-силни и добиватъ способность да скакатъ, жабри ти ѝ съвѣсмъ се изгубоватъ и се замѣнаватъ съ дробъ, съ който тиа може като насъ да дише въздухъ и на сухо. Тогава вече жабата испълзва на брѣгъ тъ, учи се отъ день на день да скака повече и да лови мушици; езикъ тъ на жабата, който е широкъ и дългъ като лопатка, много ѝ помага на това нѣшто: бърже като свѣткавица го вади и лови съ него хвъркати насѣкоми.

Жабата изгубова не само опашката си, нъ и кожата си на врѣмени, а съ таа само разлика, че опашката на жабата се тегли въ тѣло то ѝ и, малко по малко, се употребява всичката за образование на други ти ѝ члѣнове, а кожата си съблича. Таа кожа е толкова тънка, штото, ако речемъ да я растелемъ на книга, едва ште я видимъ; нъ такъва кожа много рѣдко